

Het is zondag tegen 5 uur in de middag, als dit geschreven wordt. Nadat de hele horde Saendenmensen in auto's, een grote en een kleine bus op Texel was aangekomen, dat was zaterdagmorgen tegen half elf-, is alles tot op heden, prima verlopen. Het weer had beter gekund, maar een echte spelbreker is de regen niet geweest. Maar om een beetje het verloop van deze weer te geven, moeten we wel bij het begin beginnen.

Wij vertrokken om zeven uur uit Wormerveer, en kwamen om kwart over negen bij de zomerhuisjes, om te kijken hoe het daar was en of de bakker en de groentenman er al geweest waren. Nadat de levensmiddelen een beetje verdeeld waren, zijn we naar de "Rovershut" gegaan. Mijn eerste indruk was: Wat ruikt het hier eigenaardig. Maar dat is 's avonds over, daar ben je zo aan gewend. Beneden was de grote eetruimte, ernaast was er een ruimte met acht stapelbedden, de w.c. en een lange goot met vijf kranen. Boven, wat een grote ruimte was, lagen in een hoek wel vijfendertig éénpersoonsmatrassen. Nadat bekeken te hebben, zijn we aan het passen en meten gegaan, om iedereen van een matras te voorzien. Dat werd wel allemaal op de lange regel: "Dat zal wat worden vannacht".

Om kwart voor elf kwamen de eerst auto's aanrijden met daarachter de grote bus. Nou mensen, dat was ons wat: behalve de B. pupillen die niet in de "Rovershut" zouden slapen, vloog iedereen die boven moest skapen de trap op. Alles kwam tegelijk naar binnen: Wat een gekrioel en een leven!

Het was maar goed dat we geen burens hadden. Voor de leiders was er koffie en voor de jeugd was er cola of fanta.

Daarna werden alle B. pupillen bij elkaar gezocht, en met hun leiders naar de drie zomerhuisjes gebracht. Boven onze hoofden waren de pupillen A 1 en A 2 en pupillen B 1 en B 2 plus junioren C 1, hun plaatsje aan het zoeken. Een keet dat ze maakten, bar! Het zal één uur zijn geweest, toen we gingen eten van de meegebrachte boterhammen, als die al niet opgegeten waren.

Nou, ruimte om te voetballen voor de binken was er volop, dat was een uitkomst voor leiders en jeugd. Omdat Mevr. v. d. Bij hier bekend was, werd er in gezelschap van enkele leiders een wandeling in de omgeving van de rovershut gemaakt.

Ondertussen waren de dames die in de "Rovershut" kookten, de potten en pannen een plaatsje aan het geven, en aan het uitrekenen hoeveel erwtensoep er in het water gedaan moest worden, want zulke grote pannen soep, koken ze normaal niet.

De moeders in de zomerhuisjes hadden worst tekort. Nou, daar maakten we geen punt van: twee worsten erbij, plus de koffiefilters, lucifers, folie en vijftig boterhamzakjes, want die waren per vergissing in de "Rovershut" beland, dus geen problemen meer.

Voor de hele horde terug was, hadden de overige leiders, zes onderdelen voor de sporten uitgezet, die na het eten gehouden zouden worden. Het was een feestelijk gezicht, want alle onderdelen waren afgebakend met rood-wit-blauwe vlaggetjes.

Oja, de regen hield om ongeveer vijf uur op.

Door iedereen werd met enthousiasme meegedaan, want voor elk elftal was er voor de winnaar een pet en tevens een medaille voor de eerste, tweede en derde plaats.

Tijdens het wachten op elkaars beurt gebeurde er wel eens wat. Maar een brul van de één en een schreeuw van de andere leider, deed ze toch wel ontzag hebben.

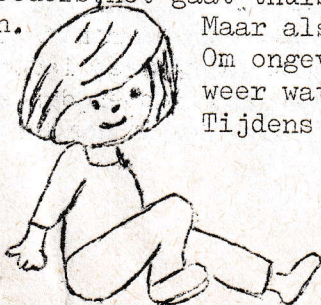
We hebben goed gegokt met de soep: er bleef maar een liter of vier over. Als toetje hadden we yoghurt met limonade en een sinaasappel toe.

Nou, moeders, het gaat thuis heel wat gemakkelijker als er zo'n berg afgewassen moet worden.

Maar als je daar tegenop ziet, moet je niet meegaan.

Om ongeveer negen uur was het sportgebeuren afgelopen. Toen was er weer wat te drinken, en een gevulde koek.

Tijdens het sporten werd er een dropvis rondgedeeld.

Na de prijsuitreiking werden de bewoners van de zomerhuisjes met de auto's weer teruggebracht. Daar was het tijdens het eten ook goed verlopen, gelukkig maar. Het was wel jammer dat er minder ruimte om de huisjes was.

Het zal tegen half elf geweest zijn, dat alle jeugdleden hier naar bed moesten. Ja, Ja, slapen!! Laat me niet lachen, lekker keten jongens! Nou dat werd het ook, man, man!! Vanaf die zolder af, kwam je in het slaapgedeelte beneden, waar ook de kratten fris en de chips stonden, die het doelwit waren voor de grote binken. Maar zover is het niet gekomen, hoor! Wel wilden ze een nachtzoen. Nou die hebben ze, op een paar na die het niet wilden, gehad hoor, van alledrie de leidsters. Ze vonden het nog fijn ook, prachtig hè? Toen wij aanstalten maakten om te gaan slapen-half twaalf was het toen-, werd het boven ons hoofd ook wat rustiger.

Tot kwart voor zeven 's morgens was het stil in de "Rovershut". Op degene na die naar de w.c. moesten, natuurlijk. Om half zeven was er een vroege vogel die trimmen wilde. Het was 's avonds tegen de jeugd gezegd dat het gebeuren zou. Het viel de leiders heel erg mee dat er, op vier na, door iedereen aan meegedaan werd. Het was een leuk gezicht al die verschillende gekleurde trainingspakken te zien lopen tussen de bomen door. Ze waren langs de zomerhuisjes gelopen waar de B pupillen waren. Tegen acht uur waren ze weer in de "Rovershut" want om acht uur zaten we met zijn allen te eten.

Omdat we, na de afwas van de vorige dag, alle borden en bestek in één doos hadden gedaan, liep iedereen eerst nog zijn eigen bord en beker en mes te zoeken, terwijl dat allemaal al netjes op de tafels stond. We konden dat toch allemaal niet uit gaan zoeken hè, dat houdt zo op. Dus vertelden we dat alle borden, bekertjes en messen schoon waren, en dat ze na de laatste maaltijd ieder hun eigen bord van tafel mocht nemen. Nou, daar zijn ze mee akkoord gegaan.

We hopen dat niemand het ons kwalijk neemt, dat we niet naar de kerk zijn geweest. Na het eten wilde iedereen weer naar buiten voor een partijtje voetballen: de jeugd kon er geen genoeg van krijgen.

Om tien uur moest de eerste wedstrijd, tussen Texelse Boys en Saenden gespeeld worden. De uitslagen daarvan zijn U misschien al bekend. Omdat de wedstrijden om ongeveer half twee geëindigd zouden zijn, moesten er lunchpakketten klaargemaakt worden, 45 stuks, plus een appel voor iedereen.

Nou, de vijf gulden die de binken mee mochten nemen om iets te kopen, was voor velen toch wel een weelde denk ik, want ze kochten bij het leven alsof ze uitgehongerd waren mensen, verschrikkelijk!

Om half elf waren er al jongens bij die met patat liepen, en anderen met spekjes: soms tien tegelijk, het was een pracht om dat te zien. Het geburt niet iedere week, zullen we maar denken. Omstreeks half drie was iedereen weer in of bij de "Rovershut" daar was er voor ieder weer een flesje. Daarna werden er groepen gemaakt, om de speurtocht te gaan doen. Die werd ook een succes.

Er waren 2 routes: één van drie km, die was voor de jongste groep, terwijl de vijf km. door de ouderen werd gelopen.

De dames hadden toen mooi de ruimte om van zeven kilo gehakt, negen en zeventig ballen te draaien en te braden. Hier waren de gehaktballen voor de huisjes bij want dames daarvan liepen de speurtocht ook mee. De aardappelen waren zaterdagmiddag al geschild, vijftien kilo. Dat werd gedaan toen de wandeling in de omgeving gemaakt werd, en dus de dames het rijk alleen hadden. Wat was het toen stil hier.

Het was weer een gok natuurlijk, of we met de groenten uit zouden komen. Nou, wel hoor! Alleen waren er aardappelen over. Maar dat kwam doordat Nico en Ruud niet bij ons waren met het eten, want die moesten met Saenden 1 tegen SVA 1 voetballen. We hadden als toetje gele en bruine vla, en een banaan. Iedereen was weer voldaan. Als groenten waren er doperwtjes, sperciebonen en worteltjes. Toen iedereen voorzien was van groenten, kreeg ieder er nog een schep appelmoes bij, want als je de blikken op tafel gezet zou hebben, dan zou het wel een puinhoop geworden zijn, want iedereen wilde tegelijk die bus in handen hebben.

Nee, dat ging zo beter en nu had ieder evenveel.
Omdat het te hard regende, bleef iedereen binnen of boven natuurlijk, daar was het af en toe een leven als een oordeel, dat kunt u zich wel voorstellen.
Om alle borden met warm water af te spoelen, hadden de dames, het water van de aardappelen en groenten bewaard, het ging prima hoor! Het was me daar toch een berg pannen, borden en bestek. Maar alles was toch weer gauw afgewassen en opgeruimd.
Omdat het nog niet donker genoeg was, om met de zaklantaarns, die bijna iedereen mee had, naar buiten te gaan, voor de avondwandeling, die enkele leiders ondertussen uitgezet hadden, werd er gekiend. Iedereen deed daar weer graag aan mee. Gezellig jo, met de gaslampen en zaklantaarns. Steeds als iemand het bovenste rijtje vol had, en "bingo" had geroepen, werd er een trekspek gegeven, en bij een volle kaart kreeg de gelukkige een klein prijsje.
Tegen tien uur werd er begonnen met de avondspeurtocht, die gevolgd moest worden langs blauwe lintjes die in de boeien gehangen waren. Onderweg waren er twee schatten verborgen, in de vorm van een flesje en een zakje chips. Na een uur kwamen de eerste jongens weer op het honk. En toen kwam de laatste nacht.
Nou mensen, het was jammer voor diegene die aan slapen toe was. Want een groot deel van de jongens was daar nog lang niet aan toe=jammer genoeg=. Op een ~~xxx~~ gegeven moment werd de slaapzakkendans uitgevoerd. Nou, we hebben wel wat meegemaakt, dat zult u wel begrijpen. Als dit geschreven wordt, staan we op de parkeerplaats te wachten op de boot, die ons over zal brengen. We hopen dat alle auto's en de grote bus tegelijk over kunnen varen met de boot van vier uur.
Nu gaan we verder met het verloop van de laatste nacht. We dachten maar: "Aan alles komt een eind, dus ook aan het keten boven onze hoofden". Nou lezers, dat was ook zo hoor. Om half twee waren de grootste bincken uitgeteld.
Het was de laatste ochtend, dat er van het programma afgeweken werd, want alles lag om kwart voor zeven nog te pitten, de leiders inclusief. We hebben maar een snipperochtend genomen wat het trimmen betreft. Maar om acht uur was het grootste gedeelte van de jeugd toch wel present, voor het ontbijt. Het ging allemaal weer uit de kunst, hoor.
Het is wel een belevens om met zo'n grote groep samen, aan tafel te zitten.
Voor het eten had Gerard onderlinge wedstrijden georganiseerd voor zeven teams waar de grote jongens aan meededen en vijf teams voor de jongste leden. Het was jammer dat het om elf uur zo hard begon te regenen, en er voor iedereen verplichte rust werd ingelast. Dit er weer even tussendoor. Ik zit nog steeds in de auto te schrijven terwijl we staan te wachten. Omdat bussen voorrang hebben, mag hij eerder op de boot dan de auto's. Omdat er teveel auto's voor ons waren moesten we op de boot van half vijf wachten. Wat wij jammer vinden natuurlijk, want nu missen we de aankomst van de bus in Wormerveer. Maar het is nu eenmaal niet anders.
Terug naar de verplichte rust. Omdat het maar van korte duur was konden de jongens na vijf minuten alweer voetballen hoor. Hoe de uitslagen waren, weet ik niet, dat leest U misschien ook wel in het krantje.
Na de wedstrijdjjes moest er gegeten worden, want alles wat over was, moest natuurlijk zoveel mogelijk opgemaakt worden. Achteraf gezien zaten we er niet ver naast, met wat geschat was. Omdat het de eerst keer was, dat de Jeugd afdeling zoiets organiseerd, mogen we niet mopperen. Voor een eventuele volgende trip, weten we nu waar we op moeten letten. Maar we gaan weer verder, want we zijn nog niet bij de laatste regel, hé?
Nadat het brood verorberd was—op één na had iedereen ook een ei: Nic had het laten vallen— zou erdoor de hele jeugd een wandeling naar het strand gemaakt worden. De B pupillen zouden nu lopend naar de "Rovershut" komen o.l.v. hun leiders. Siem haalde dan met het busje alle bagage daarvandaan en bracht het naar de "Rovershut". Door een klein misverstandje liep het anders dan gepland was. De grote jongens waren al naar het strand vertrokken o.l.v. Gerard, Tim en Ruud, toen de kleintjes aankwamen. Achteraf was het maar goed ook, want het was te koud en er stond een te harde wind en bovendien was het ca. drie km. lopen.

Omdat om drie uur de grote bus zou arriveren moest iedereen om die tijd in de "Rovershut" terugzijn.

Ondertussen hadden de leidsters mooi de gelegenheid om de "Rovershut" weer toonbaar te maken voor de volgende groep, want toen we er introkken was het er ook netjes. Daar alles vlot verliep met het inladen van de kleine bus, en het schoonmaken, hadden we nog even tijd voor een bekertje koffie. Omdat alles al was ingeladen, grepen de dames mis naar de koffiefilters en de koffiemelk. De heren waren te ijverig geweest met inladen. Een probleem werd het niet hoor, want eentje heeft het weer tussen de lading vandaan gehaald. Het vuilnisblik, dat bij de "Rovershut" hoorde, hadden ze ook al ingedaan. Zo waren de problemen weer gauw voorbij en had iedereen weer koffie, voor ze instapten.

De binken buiten, vermaakten zich toen met voetballen, in het bos spelen of met denne-appels op het ijzeren golfplatendak van de "Rovershut" aan het gooien, dat maakte binnen een leven j6!

Misschien zijn er nu wel ouders die denken; Mochten de kinderen niet naar binnen? Het zal misschien om een klein half uurtje te doen zijn geweest dat de grote bus zou komen. Als we ze allemaal binnen gelaten hadden, was het zo weer een puinhoop. Daar was het dus om. Om kwart over drie kwam de grote bus dan aanrijden, en iedereen stond gelijk al aan de kant van deweg om in te stappen.

Maar omdat eerste de bagage ingeladen moest worden, duurde het wachten veel te lang. Eindelijk was het zover: ze mochten in de bus.

Toen iedereen zat, en door Piet geteld was, zette de stoet zich in beweging richting Wormerveer, waar de bus als eerste op het Marktpllein aankwam.

Hoe de aankomst was, weten we niet te vermelden.

Dit was dan zo'n beetje het verloop van deze drie dagen. Als ons nog iets te binnen schiet over voorvalletjes, of over iets dat gezegd is, leest U het wel in het krantje of de "Toekomst".

Het zijn voor iedereen fijne dagen geweest en wij zijn een ervaring rijker.

de Leiding.

Vanaf deze plaats dankt de redactie Bep Groentjes voor het schrijven van het Texel verhaal 1979.

De Redactie.

TAAK

ES No.

EN

TEXEL
SPORT
Middag

Sommige
zullen
zich
nog wel
herkennen

ik een paar

R. Brussel
in de
hanebalben

T
E
X
E
L

Jeroen Brusche

en de slaapsolder

de eetzaal

toch hebben we
genoten